

paa, at ingen af de Medlemmer, der have stillet dem, og heller ikke andre Medlemmer af dette Ting paa nogen Maade ønske at volde os Vanskeligheder, det er traktatmæssige Vanskeligheder. Jeg skal af let forstaaelige Grunde ikke komme nærmere ind paa dette Emne end højst fornødent, men allerede den ældgamle Bestemmelse, vi have her i København — den er over 100 Aar gammel —, og hvorefter Forestillinger af udenlandske Kunstnere beskattes med noget højere Sats end Forestillinger af indenlandske Kunstnere, har trods sin høje Alder og sin kommunale Karakter voldt os visse Vanskeligheder. Vi have imidlertid kunnet afbøde dette ved at henpege paa, at det for det første er en kommunal Afgift, og dernæst, at det er en Afgift, der bestod, den Gang de paagældende Traktater, som formentlig ikke ere ganske i Overensstemmelse dermed, blev sluttede, uden at man har protesteret derimod. Men hvis man nu indfører i en ny Lov en Bestemmelse som denne, hvorved der lægges en højere Statsafgift paa udenlandske Udøvere af Cirkusforestillinger eller paa udenlandske Musikere, er der slet ingen Tvivl om, at det vil komme i Strid med visse traktatmæssige Forpligtelser, som vi have indgaaet, og som vi selvfølgelig hverken bør eller ville fravige. Jeg siger her i Særdeleshed til vor Traktat med Svejts af 10. Februar 1875, i hvilken det udtrykkelig er udtalt, at der ikke maa paalægges svejtsiske Undersaatter større Skatteafgifter end danske Undersaatter. Akkurat en lignende Bestemmelse findes i vor Traktat med Belgien af 18. Juni 1895, og disse Traktaters Bestemmelser kunde mulig anvendes paa Undersaatter i alle de Stater, med hvilke vi have Mestbegunstigelsestraktater, saa vi ere absolut ikke i Stand til at vedtage en saadan Bestemmelse uden derved at komme til at krænke vore traktatmæssige Forpligtelser. Jeg vil derfor meget indstændigt bede de ærede Medlemmer om at tage deres Forslag tilbage.

Jeg glemte at sige til det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), at han med Urette formodede, at jeg skulde have givet noget Løfte om at ville gaa med til en Nedsættelse af Afgiften for Væddeløb, det har jeg ikke, jeg har kun udtalt, at jeg naturligvis vilde tage hans Henstilling under Overvejelse. Jeg troede ikke, at det lod sig gøre at fritage Væddeløb for Skat, det vilde jeg ikke stille i Udsigt, men Spørgsmaalet om, hvorvidt det skulde være en Biletbeskatning eller en Bruttobeskat-

ning, vilde jeg selvfølgelig tage under Overvejelse. Det er, hvad jeg har stillet i Udsigt, og Skatten er ogsaa bleven forandret fra en Bruttoskat til en Billetskat.

Jeg skal saa vende mig til det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Brandes), som gjorde Lovforslaget til Genstand for et furjöst Angreb og ikke sparede selv de allerstærkeste Ord. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem er skuffet. Han har gjort sig de ærligste Anstrengelser for at sætte dette Ting op mod de Love, der her ere fremkomne for at skaffe forøgede Indtægter for Staten. Dette Forsøg er totalt mislykkedes for ham, og jeg forstaa derfor saa overordentlig godt det ærede Medlems Uvillie og Harme derover. Jeg skal bære over med de meget stærke Udtryk, i hvilke han gav denne Harme Luft; dem skal jeg ikke komme nærmere ind paa.

Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over, at jeg havde opgivet Udtrykket „Indtægtslove“. Det ærede Medlem maa have misforstaaet den Betydning, hvori jeg brugte dette Ord. Jeg har brugt det som en omfattende Betegnelse for saadanne Love, ved hvilke man skaffede forøgede Indtægter for Statskassen, som en sammenfattende Betegnelse for egentlige Skattelove og Love om Forhøjelse af Takster for Statsvirksomheder, saasom f. Eks. Loven om Forhøjelsen af Jernbanetakster, og for at undgaa den Misforstaaelse, der fra visse Sider er kastet ud, at f. Eks. Lovforslaget om Forhøjelse af Jernbanetaksterne skulde være en Skattelov. Men at de Love, jeg har forelagt om Forhøjelse af Stempelafgift, Tinglæsningsgebyr og denne Lov om Afgift paa Forestillinger, ere Skattelove, det er det virkelige aldrig nogen Sinde faldet mig ind at benægte.

Det ærede Medlem kunde ikke forstaa Lovens Struktur; han kunde ikke forstaa, hvorfor Koncerter vare stillede sammen med Tivoli, og hvorfor Tivoli, Koncerter og Oplæsninger vare nævnte i § 3. Det ligger deri, at der er givet en særlig Regel for Tivoli, Koncerter, Oplæsning og Recitationer, hvad der ikke paa naturlig Maade kan komme ind andetsteds. Desuden passe ikke alle disse Kategorier ind under den almindelige Opregning i § 1 om de Afgifter, der svares efter de i nærværende Lov foreskrevne Regler af enhver, der i Henhold til Lov, Bevilling eller en af Politiovrigheden meddelt Tilladelse afholder eller lader afholde Teaterforestillinger o. s. v. Disse Kategorier passe ikke paa Tivoli og ikke